CARTEA VIEȚII

BIBLIOTECĂ PENTRU TOŢI

INGRIJITĂ DE

GH. D. MUGUR ȘI V. VOICULESCU

CÂNTECE DIN POPOR

No. 5

EDITURA FUNDAŢIEI CULTURALE PRINCIPELE CAROL

6 LEI

CARTEA VIEŢII

CÂNTECE DIN POPOR

CULEGERE DE

ION PILLAT

A

LITERE

COLECŢIA LITERARĂ

No.	EDITURA FUNDAŢIEI CULTURALE	ANUL
5	PRINCIPELE CAROL	1928

PREFAȚĂ

CĂLĂTORII

Tăcere-i și mergem cu fața spre lună...
S'aud zurgălăii în noapte cum sună,
Merg spornic rotașii și-o clipă mă sperii,
Văzând pe de lături cum fug prăștierii
De umbra lor însă-și goniți în buiastru...
Pe-alocurea drumul se face albastru
Când scapă subt dealuri și luna s'ascunde,
Un miros de floare de cine știi unde
Ne-ajunge pe cale și 'n urmă rămâne...
— „E-o vrajă trimeasă de-o fată, stăpâne", —
— „E-o vrajă" — îngână zâmbind vezeteul,
Şi murgii acuma pășesc mai cu greul,
Şi vorbele noastre, prietene bune,
Se fac tot mai rare, mai triste, de-ai spune
Că fieşte care din noi își dă seamă
Că 'n urma trăsurei ceva se distramă,
Și-aceea nu-i drumul, ci-i biata viață ;
Că dulcea mireazmă prin noapte drumeață,

Nu-i miros de floare, nici vrajă, ci-i dorul
Ce-lià pretutindeni cu el călătorul,
Ori unde s'ar duce și-ar vreà ca să scape,
Subt naltele ceruri, pe vastele ape...

D. Anghel

CĂPRIOARĂ...

Căprioară,
Surioară,
Urcă-te 'n două picioare
Roade codru pe sub poale
Să văd razele de soare

IN GRĂDINA

In grădină
La tulpină
A prins dorul rădăcină.

Am voit s'o
Duc acasă,
Rădăcina nu mă lasă.

Am voit s'o
Duc în tindă,
Crengile ajung de grindă.

POTECUȚA DIN PĂDURE

Foaie verde de trei mure,
Ce mi-i mie drag pe lume?
Potecuța din pădure
Pardosită cu alune,
Cu alune măruntele
Să'mi calce murgul pe ele,
Să'i trosnească sub picere,
C'așa 'i place mândrei mele.

TE LASĂ, TE LASĂ...

Te lasă, te lasă,
Salcie pletoasă,
Să te-apuc cu mâna,
Să 'mpletesc cununa
S'o port totdeauna.

Te lasă, te lasă,
Salcie pletoasă,
Să te bată vântul
Să săruţi pământul,
Să'mi umbreşti mormântul.

MULT MI-I DOR...

Mult mi-i dor și mult mi-i sete
Să văd frunza 'n codru verde,
Să mai strâng vre-o șapte cete.
Primăvară, mama noastră,
Suflă bruma din fereastră
Şi zăpada de pe coastă,
Să văd înverzind în cale,
Să mă las în ceea vale
C'o păreche de pistoale.
Frunza 'n codru cât se ține
Toți voinicii trăesc bine,
Iară frunza dacă-l lasă
Toți voinicii merg pe-acasă
Şi la para focului
Zac de dorul codrului.
Frunză verde de pe plai,
De-ar veni luna lui Mai,
Să aud pe cer trăznind,
Şi iarba frumoasă dând,
S'aud murgul nechezând,
Să mă văd pe deal suind.

PASĂREA MĂIASTRĂ

In pădure
Toate păsările dorm ;
Numai una n'are somn :
Cată să se facă om.

OLTULE...

Oltule, Olteţule,
Oltule, câine spurcat,
Ce vii aşa turbat?
Au la coadă te-a plouat
De-mi vii aşa mâniat
Şi cu sânge-amestecat:
Tot cu sânge de haiduci,
Cu căpestre de cai murgi?

Oltule, Olteţule,
Seca-ţi-ar păraiele,
Să rămâe pietrele
Să trec cu picioarele,
Să mai văd copilele:
Tot copile mărunţele
Şi la gâturi cu mărgele,
Pe pofta inimii mele!

SUNĂ, SUNĂ...

Foae verde și-o alună,
Sună, sună şi răsună,
Sună pietricica 'n gârlă,
Puica mea plânge cu milă ;
Sună pietricica 'n Olt,
Puica mea plânge cu foc ;
Sună pietricica 'n vale,
Puica mea plânge cu jale ;
Sună pietricica 'n deal,
Puica mea plânge amar.

FOAIE VERDE TREI ALACE...

Foaie verde trei alace,
Fă-mă, Doamne, ce mă-i face,
Fă-mă pasăre de-argint
Şi cu penele de vânt,
Să mă duc unde nu-i gând,
Fă-mă, Doamne, — o păsărea
Să mă duc pe unde-oiu vrea
Şi să sbor
Unde mi-i dor
Şi să trag
Unde mi-i drag.

VAI ȘI AMAR...

Vai și amr, puică, 'i de mine
Că mi-i gândul tot la tine.
Unde merg, unde mă 'ntorc
Parcă merg pe drum de foc.
Picioarele merg pe cale,
Gândul mi-i la tine 'n vale.
Picioarele-mi merg pe văi,
Gândul mi-i la ochii tăi.

TU TE-AI DUS ȘI M'AI LĂSAT..,

— Tu te-ai dus și m'ai lăsat,
Cine, bade, ți-a dat sfat?
— Sfat mi-a dat frunza de fag
Să iubesc cine mi-i drag.
Sfat mi-a dat frunza de prun
Să iubesc și să nu spun.
Sfat mi-a dat frunza de nuc
Să iubesc și să mă duc.

MAI LIN, DORULE...

Mai lin, dorule, mai lin,
Că sunt pe pământ străin ;
De-ar fi pe la locul meu,
Te-aș chema să vii mereu.
Cine are dor pe vale
Știe luna când răsare
Şi noaptea câtu-i de mare.
Cine are dor pe luncă
Știe luna când se culcă
Şi noaptea câtu-i de lungă.

FRUNZĂ VERDE DE ARȚAR...

Frunză verde de arțar,
Rău de mine, rău și-amar...
Aud două păsărele
Colo 'n tufa de nuiele,
Nu mai pot s'ascult de jele ;
Plec capul văd lăcrimioare,
Mă gândesc la surioare ;
Dau s'ascult o turturea,
Tristă ca inima mea —
Limba 'ntoarce, limba 'ntoarce,
Cântecul ei lacrimi stoarce.

CÂTE STELE...

Câte stele sunt pe cer
Pân' la ziuă toate pier,
Numai luna și o stea
Așteaptă durerea mea.

CUCUL

Frunză verde de pelin,
Ce 'mi ești cucule hain,
De cânți vara 'n giumătate
Ș'apoi sbori în altă parte?
Cuculeț, pasăre sură!
Mușca-ți-aș limba din gură
Cântecul să nu-ți mai zici
Nici să mai colinzi pe-aici.
Vara vii, vara te duci
Când îs dragostele dulci.
Cântă-mi mie încă-odată
Că mi-e mintea turburată.
Cântă 'n dreapta mea cu foc
Să am parte de noroc.
Cântă 'n fața mea cu drag
Că ți-oi da frunze de fag
Să nu mai fii tot pribeag.

AȘA-S, DOAMNE, DE STREINĂ...

Așa-s, Doamne, de streină
Ca firuțul de neghină
Intr'un mijloc de țarină;
Nici aceea nu-i streină,
Că stau două 'ntr'o tulpină.

RUNZĂ VERDE TRIFOI LAT..

Frunză verde trifoi lat,
Săracu-s, Doamne, sărac,
Săracu-s și n'am pe nime,
Numai mândra lângă mine...
Fie Domnul lăudat,
Că și mândra m'a lăsat
Și acum chiar n'am pe nime,
Numai Domnul e cu mine.

DORUL, BADEO...

Dorul, badeo, de la tine
Peste văi și dealuri vine,
De nu-l poate opri nime:
Nici cioban cu fluierul,
Nici voinic cu cântecul,
Nici popa cu cartea,
Numai eu cu inima.

SĂRACI DRAGOSTELE NOASTRE..,

Săraci dragostele noastre
Ne-au rămas pustii pe coaste
Și-am fost eu Vineri la ele :
Răsărise viorele,
Viorele flori adânci,
Când le vezi, mândruțo, plângi.

DU-TE DOR...

Du-te dor,
Până e nor,
Că dacă s'o 'nsenina
Mai departe te-oi mâna ;
Du-te dor, până te mâi
Și te-așează unde-ți spui :
La mândra la căpătâi.

CINE N'ARE DOR DESTUL...

Cine n'are dor destul
Mute-şi casa lângă drum :
Drumul sună,
Dor se-adună ;
Vântul bate
Dor desparte.

BINE-I STĂ...

Bine-i stă la cer cu lună
Ca și mândrei cu cunună,
Bine-i stă la cer cu stele
Ca și mândrei cu mărgele.

MĂI BĂDIȚĂ...

Măi bădiță, păr galbăn,
De dorul tău mă leagăn
Cum se leagănă iarba
Când o taie cu coasa.
Cum o taie, pică jos
Şi cum pică, 'ngălbenește
Așa dorul mă topește.

SĂRACĂ STREINĂTATE...

Săracă streinătate,
Mult avui de tine parte!
Jălui-m'aș munților
De dorul părinților.
Jălui-m'aș brazilor
Tot de dorul fraților.
Jălui-m'aș florilor
De dorul surorilor.
Jălui-m'aș și n'am cui
Jălui-m'aș codrului,
Codrului frunzosului,
Codrului umbrosului.
Codru-i jalnic ca și mine,
Vara trece, toamna vine,
Pică-i frunza toată bine,
Veșted și pustiu rămâne.

TU TE DUCI...

Tu te duci, bădiță, duci
Pe sub fagi și pe sub nuci.
Dute zău, dar iară vină
Nu mă mai lăsa streină.
Doar nici floarea nu-i sterină
Și ea are rădăcină.
Vino, zău, bădiță, vină!

MULT MĂ'NTREABĂ INIMA...

Mult mă 'ntreabă inima
De mi-i dor de cineva;
Foae verde de scumpie,
Cum se poate să nu-mi fie?
Când și muntele că-i munte
Și 'ncă are doruri multe
Cu luna, cu negura,
Cu iarba și cu frunza
Și cu mierla săraca!

RELE-S, BADEO, FRIGURILE...

Rele-s. bade, frigurile
Da-s mai rele dragostile.
Maica din friguri mă scoate
Dar din dragoste nu poate.
Maica 'mi zise că mă scoate
Dela câte, dela toate ;
Dela două nu mă poate,
Dela mândra, dela moarte.

FRUNZĂ VERDE MĂRĂCINE...

Frunză verde mărăcine,
Du-mă, bade, și pe mine
Unde mergi în țări străine.
Fă-mă pană 'n pălărie
Ca eu umbră să-ți dau ție.
De ți-ar fi așa rușine,
Fă-mă brâu pe lângă tine.
De ți-ar părea brâul greu,
Fă-mă lumină de său
Și mă pune 'n sânul tău.
De-i vedeà că mă topesc,
Suflă să mă răcoresc.
Fă-mă lumină de ceară
Și mă pune subsoară
Și mă du cu tine 'n țară.
Că eu unde-oiu înserà
Calea ți-o voiu luminà
Oamenii te-or întrebà :

Ce lumină e asta?
Atunci tu vei cuvânta:
— Asta-i lumină de său,
Dragoste din satul meu,
Asta-i lumină de ceară,
Dragoste din a mea țară.

DOAMNE, DOAMNE...

Doamne, Doamne, mult zic Doamne.
Dumnezeu pare că doarme
Cu capul pe-o mânăstire
Şi de nimeni n'are ştire.

POPULARE DIN BANAT

ODRULE, CODRUȚULE...

Codrule, codruțule,
Bunule, drăguțule,
Ian desfă-ți cărările,
Să-mi duc supărările,
Dorul mândrei arzător,
Ce mă face călător.
Plouă, plouă, iarba crește,
Dorul mândrei mă topește
Plouă, plouă, iarba 'nspică,
Dorul mândrei rău mă strică,
Inima mi se despică.

FRUNZĂ VERDE DE SUSAI...

Frunză verde de susai,
Pusei șeaua pe doi cai
Şi plecai
Cu ei la rai.
Nici la rai nu poţi să stai
De mirosul florilor
Şi de dorul fetelor.

MI-A TRIMIS BĂDIȚA DOR...

Mi-a trimis bădița dor
Pe-o foae din via lor;
I-am trimis dorul acasă
Pe-o frunză din via noastră.
Mi-a trimis dorul din țară
Pe trei fire de săcară;
Eu 'napoi i l-am trimăs
Pe trei fire de ovăz.

DOR DE ȚARA...

Până-i lumea n'oi uita
Țara mea și pe maica;
Până-i lumea nu uit eu
Țara mea și satul meu.
Mai bine în satul tău
Să bei apă dintr'un tău [1]),

Decât în țară străină
Să bei apă din fântână.

Țară, țăruleana mea,
Că eu te-am lăsat de rea,
Dar n'o trece nici o lună
Pân' ce te-oi lua de bună.

1) heleșteu.

PE UNDE MERGE DORUL...

Pe unde merge dorul
Nu poți ara cu plugul,
Că anină plugu 'n dor,
Trag boii, numa nu mor.
Pe unde merg dragostile
Poți ara cu vacile ;
Merg vacile rumegând
Și bădița șuerând.

SUPĂRAT CA MINE NU-I...

Supărat ca mine nu-i,
Fără puiu cucului
Când îl lasă mama lui
Mititel, fără de pene —
Ş'ar sbura şi nu e vreme.

CODRULE CU FRUNZA RARĂ...

\- Codrule cu frunza rară,
Lasă-mă de mas pe seară,
Pe mine şi cu badea,
Că nimic nu ţi-om strica.
— Eu cu drag mi v'aş lăsa,
Mă tem că v'aţi săruta
Şi frunza mi s'a usca :—
Pentr'o fată şi-un fecior
Să rămâe codrul gol ;
Pentr'un fecior şio fată
Să-mi fie frunza uscată!

AŞA M'A CUPRINS DORU...

Aşa m'a cuprins doru,
Cum m'aş strânge cu brâu.
Dar din brâu mă pot descinge,
Cu doru nu pot învinge.
Din brâu m'aş desgădui,
Cu doru nu ştiu ce-a fi,
De el poate c-oi muri.
Bădişor, de doru-ţi greu
Mi se fac ochii părău...

FĂ-MĂ, DOAMNE, CE MI-I FACE..

Fă-mă, Doamne, ce mi-i face
Un ruguț verde cu mure
Sub poalele de pădure ;
Ori izvor cu apă rece
Cine-a bea de dor i-a trece.
Ştiu că ar veni mândru
Ca să'și stâmpere doru :
Când să bee s'ar pleca,
Izvorul s'ar turbura,
Lumea 'ntreagă s'ar mira
Ce poate fi și asta ;
Când să bee ar veni,
Tot izvorul s'ar opri,
Lumea 'ntreagă s'ar ciudi
Ce dragoste poate fi
De nu ne putem urî.

PE DEALUL SĂCELULUI...

Pe dealul Săcelului
Vine-mi dorul mândrului,
Aşa-mi vine de fierbinte,
Să stau pe loc m'aş aprinde.
Dar cu-atâta am noroc
Că mă duc, nu stau pe loc.
Suflă, vinte, pe păminte,
Scoate-mi pe mândru nainte,
Că de doru-i m'oiu aprinde.
Pădurice de brad mare,
Scoate-mi mândru pe cărare.

FLOARE, FLORICEA...

Floare, floricea
Mai zi, puica mea,
Cum ziceai aseară
Pe din jos de moară.
Cum ziceai, ziceai,
Inima-mi rupeai,
Mai zi înc'odată
Și mi-o rupe toată !

IN CODRI BÂCULUI

Frunză verde de pelin
Tu străină eu străin
Amândoi ne potrivim,
Hai în codru să trăim.
Hai în codrii Bâcului
Pe marginea Prutului,
Să ne facem bordeeș
Cu ușorii de cireș
Şi cu patul de măcieș.
Când om vrea că să dormim
Fân curat să pătulim
Şi cu flori să ne'nvelim.
Vântul când ne va trezi
In departe s'auzi
Buciumele ciobănești
Din câmpii moldovenești

CUPRINSUL:

Populare din Ardeal.

Populare din Banat.

Populare din Crişana.

Populare din Maramureş.

Populare din Basarabia.

CARTEA VIEȚII

A APĂRUT:

Făt Frumos din lacrimă	M. Eminescu
Pildele Mântuitorului	Din sfintele Evanghelii trad. de Galaction
Proverbe	Culegere de Gh. D. Mugur și V. Voiculescu
Minunile lui Isus	Din sfintele Evanghelii trad. de Galaction
Cântece din popor	Culegere de Ion Pillat

SUB TIPAR:

Predica de pe munte	Din sfintele Evanghelii trad. de Galaction
Alexandru cel Mare	Cezar Petrescu
Sifilisul	Dr. V. Voiculescu
Cuiul lui Pepelea	T. Pamfil
Dunărea	Em. Bucuța
Legile țării	Al. Lascarov-Moldovanu
Trandafirul	Gh. D. Mugur.
Pământul de muncă	E. Petrini